

ALBU, CORNELIU

n. 31 ianuarie 1884, Mănerău, jud. Arad
d. Șiria, jud. Arad

A fost fiul învățătorului Simion Albu și al Savetei. Școala medie a făcut-o la Gimnaziul superior ortodox din Brașov (1897-1905). După absolvire a urmat cursurile Facultății de Drept a Universității „Ferencz József” din Budapesta, în perioada 1905-1909, fiind beneficiar al unei burse din partea Fundației „Emanoil Gojdu”. A obținut titlul de doctor în științe juridice la aceeași universitate, în

5 mai 1910.

Stagiatura o face între 7 mai 1910 - 7 octombrie 1913, fiind înscris în registrul Baroului din Arad, în biroul de avocatură al lui Romulus Veliciu.

Obținând dreptul de liberă practică, a activat ca avocat începând cu 22 noiembrie 1913 până în 26 iunie 1920, după cum reiese din Registrul avocaților din Baroul arădean. Această perioadă este întreruptă doar de intervalul în care a fost înrolat, în timpul războiului.

După izbucnirea războiului este recrutat, cu gradul de sublocotenent.

În 2 noiembrie participă la o consfătuire secretă, alături de alți fruntași ai vieții politice din comitat, înrolați în armata austro-ungară, printre care cpt. Victor Cernea, cpt. Moise Rișcuția (viitor adjunct la comanda supremă a Gărzilor Naționale Române), cpt. Teodor Șerb, mai tinerii Victor Hotăran și Traian Mager. Ei înființează Sfatul Militar al Gărzilor Naționale și trimit la comandantul garnizoanei, generalul Resch, demisia lor din armata austro-ungară.

A fost desemnat secretar în cadrul Statului-Major al Gărzilor Naționale Române pentru Transilvania și Ungaria, conduse de maiorul Alexandru Vlad.

A fost ales delegat la Marea Adunare Națională în cercul electoral Arad.

După Unire a practicat avocatura până în 20 iunie 1920, după care s-a înscris în magistratură, unde a activat o scurtă perioadă de timp. În 17 mai 1922 va fi numit notar public în Reghinul săsesc, activând aici până în august 1929. Anulându-i-se numirea ca notar, s-a înscris în Baroul din Arad în aprilie 1930, practicând avocatura timp de aproape patru ani, până în decembrie 1934. La începutul anului 1935 își deschide birou notarial în Șiria, alături de Iacob Hotăran și Gheorghe Costa. Activitatea sa a luat sfârșit în 1950, când notariatele publice sunt desființate.

A fost decorat în iulie 1940 cu *Medalia Ferdinand I* cu spade pe panglică, pentru serviciile aduse ca membru al Gărzilor Naționale Române.